

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

434-23-128

3 P-553/2019-87

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Tijani Licul, na temelju prijedloga sudske savjetnice Ele Sošić Kršulja, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB 84397956623, Zagreb, A. Mihanovića 3, protiv tuženika ULJANIK STROJOGRAĐNJA DIESEL d.d. u stečaju, OIB 35951488983, Pula, Flaciusova 1, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ana Glavan Dukić, iz Rijeke, Brca 18, a nju punomoćnice Vlatka Klišanin i Ivana Božić, odvjetnice iz Odvjetničkog društva Klišanin i partneri d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 52, radi naknade štete, nakon održane glavne rasprave zaključene 27. veljače 2023. u prisutnosti punomoćnice po zaposlenju tužitelja i punomoćnice tuženika, 13. travnja 2023.

presudio je

I. Utvrđuje se da u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Pazinu, poslovni broj St-117/2019, za trgovačko društvo ULJANIK STROJOGRAĐNJA DIESEL d.d. u stečaju, postoji tražbina tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, u iznosu od 21.775,41 euro¹ (dvadeset jedna tisuća sedamsto sedamdeset pet eura četrdeset jedan cent) / 164.066,84 kune (sto šezdeset četiri tisuće šezdeset šest kuna osamdeset četiri lipe), kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

II. Nalaže se tuženiku ULJANIK STROJOGRAĐNJA DIESEL d.d. u stečaju da tužitelju HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, naknadi troškove postupka u iznosu od 1.555,18 eura (tisuću petsto pedeset pet eura osamnaest centi) / 11.717,50 kuna (jedanaest tisuća sedamsto sedamnaest kuna pedeset lipa), u roku od petnaest dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je naslovnom sudu 8. veljače 2019. podnio tužbu u kojoj navodi kako se 25. siječnja 1999. dogodila povreda na radu kod tuženika, kada je osiguranik Adrović Ismet, tada zaposlenik prednika tuženika ULJANIK STROJOGRAĐNJA d.d. Pula, koji subjekt je s društvom 3. MAJ MOTORI I DIZALICE d.d. Rijeka spojeno u društvo ULJANIK STROJOGRAĐNJA DIESEL d.d. Pula, zadobio tjelesne povrede, što znači da u skladu s odredbama ZOMO-a i ZOO-a, postoji odgovornost tuženika za

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

nastali štetni događaj. Pred naslovnim sudom, u vezi ovog štetnog događaja, pokrenut je parnični postupak protiv prednika tuženika pod poslovnim brojem P-566/2009, koji postupak je okončan izvansudskim namirenjem. Rješenjem poslovnog broja 33148 od 7. studenog 2008. osiguraniku Adrović Ismetu, kod kojeg je zbog povrede na radu nastala profesionalna nesposobnost za rad, priznato je, počevši od 17. prosinca 2003. pravo na invalidsku mirovinu. Stoga, tužitelj ovom tužbom potražuje naknadu štete s osnova ozljede na radu, u omjeru odgovornosti od 50%, za razdoblje od 1. listopada 2016. do 30. rujna 2018. u iznosu od 27.102,29 kuna. U predmetu poslovnog broja P-430/2019, s kojim je predmetom spojen ovaj postupak, tužitelj po istoj osnovi i za istog osiguranika Adrović Ismeta, potražuje naknadu štete s osnova ozljede na radu za razdoblje od 1. listopada 2018. do 30. travnja 2019. te kapitalizirani iznos invalidske mirovine, odnosno sveukupno iznos od 136.964,55 kuna.

2. Naslovni sud je rješenjem poslovnog broja P-137/2019-4 od 10. rujna 2019. utvrdio prekid postupka u ovoj pravnoj stvari jer je nad tuženikom otvoren stečajni postupak, koji postupak je nastavljen rješenjem naslovnog suda poslovnog broja P-553/2019-2 od 9. prosinca 2019. Tužitelj je podneskom od 3. listopada 2019. specificirao tužbeni zahtjev te potražuje iznos od 27.102,29 kuna, u apsolutnom iznosu, u skladu sa odredbama Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15., 104/17.).

3. Rješenjem naslovnog suda poslovnog broja P-553/2019-14 od 25. svibnja 2020., na temelju članka 313. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. – službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14.; dalje: ZPP), radi zajedničkog raspravljanja, u skladu sa načelom ekonomičnosti, spojeni su ovosudni predmeti poslovnog broja P-137/2019 i P-430/2019 te su se spojeni predmeti vodili kao jedinstveni spis pod poslovnim brojem P-553/2019.

4. Naslovni sud je u predmetu poslovnog broja P-430/2019, rješenjem poslovnog broja St-117/2019-75 od 13. rujna 2019., uputio tužitelja u parnicu jer je stečajni upravitelj u cijelosti osporio tužiteljevu prijavljenu tražbinu u iznosu od 518.256,00 kuna (a iznos od 136.964,55 kuna se odnosi na postupak pokrenut pod poslovnim brojem P-430/2019).

5. U odgovoru na tužbu, tuženik je osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te naveo kako tuženik nije odgovoran za naknadu štete jer je isti proveo mjere zaštite na radu te da je za štetni događaj isključivo odgovoran osiguranik tužitelja jer se nije pridržavao mjera zaštite na radu, odnosno zbog propusta osiguranika tužitelja je došlo do ozljede na radu. Tuženik je istaknuo prigovor zastare. U predmetu poslovnog broja P-430/2019, tuženik je istaknuo istovjetne prigovore kao i u predmetu poslovnog broja P-553/2019.

6. U dokaznom postupku izvedeni su dokazi uvidom u isprave koje su stranke priložile u spis, i to u izvadak iz sudskog registra za tuženika (str. 3-5 spisa), prijavu o povredi na radu od 21. prosinca 2020. (str. 6-7 spisa), rješenje tužitelja od 7. studenog 2008. (str. 8-11 spisa), preslik e-maila (str. 12 spisa), izvješće o saldu duga (str. 13 spisa), obračun novčanih davanja od 25. listopada 2018. (str. 14 spisa), potvrda o svoti mirovine od 20. listopada 2018. (str. 15 spisa), ispis iz banke podataka (str. 16-21 spisa), odštetni zahtjev – poziv na izvansudsko namirenje (str. 22-23 spisa), presudu

Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revr 115/07-2 od 8. travnja 2008. (str. 58-60 spisa), presuda Općinskog suda u Puli – Pola poslovni broj P-2383/99-19 od 14. srpnja 2000. (str. 67-73 spisa), dokumentaciju priloženu uz tužbu spojenog spisa P-430/2019 (str. 3-44 spisa). Pročitani su iskazi svjedoka Ismeta Androvića i Hajrudina Merdžića (str. 192-195 spisa), pročitani su nalaz i mišljenje vještaka Zlatka Perića od 13. svibnja 2021., (str. 210-214 spisa), nalaz i mišljenje vještakinje Sanje Prpić od 9. veljače 2022. (str. 247-253 spisa), nalaz i mišljenje vještakinje Ingrid Savić od 17. listopada 2022. (str. 299-302 spisa). Izvršen je uvid u priklopljene spise ovoga suda poslovni broj P-566/2009 i spis HZMO broj 33148.

7. Na temelju provedenog dokaznog postupka, ovaj sud zaključuje da je tužbeni zahtjev osnovan.

8. Predmet ovog spora, odnosno spojenih predmeta P-137/2019 i P-430/2019, je zahtjev tužitelja za naknadom štete s osnova ozljede na radu, u omjeru od 50%, koja je nastala osiguraniku tužitelja Adrović Ismetu. Tužitelj po osnovi nastale ozljede na radu potražuje za razdoblje od 1. listopada 2016. do 30. rujna 2018. iznos od 27.102,29 kuna (vrijednost predmeta spora iz predmeta poslovni broj P-137/2019), a za razdoblje od 1. listopada 2018. do 30. travnja 2019. iznos od 8.260,08 kuna te na ime kapitaliziranog iznosa invalidske mirovine iznos od 128.704,47 kuna (vrijednost predmeta spora iz predmeta poslovni broj P-430/2019).

9. Između stranaka nije sporna pasivna legitimacija tuženika, da se 25. siječnja 1999. dogodila povreda na radu kada je osiguranik tužitelja Ismet Adrović, tada zaposlenik prednika tuženika zadobio tjelesne povrede navedene u prijavi o povredi na radu, sadržane na listu 6 i 7 spisa, kao što su strane suglasno utvrdile na raspravnom zapisniku od 20. svibnja 2020.

10. Između stranaka je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva, je li nastupila zastara utužene tražbine, uzročno-posljedična veza između štetnog događaja i priznatog prava na invalidsku mirovinu, odnosno je li poslodavac, odnosno tuženik dužan naknaditi štetu tužitelju po osnovi Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj 157/13., 151/14., 33/15., 93/15., dalje: ZOMO).

11. Prigovor zastare nije osnovan. Naime, u konkretnom slučaju riječ je o šteti koja nastaje sukcesivno, svakom mjesečnom isplatom mirovine jer tim isplatama dolazi do umanjivanja imovine tužitelja, pa tada počinje teći i zastara naknade štete za pojedina davanja. Stoga se pitanje zastare ocjenjuje posebno za svaku isplatu mirovine. Budući da je riječ o naknadi štete, primjenjuje se rok zastare propisan člankom 230. stavkom 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18.; dalje: ZOO), a iznosi tri godine računajući od svake isplate mirovine (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-110/10 i Rev-3078/14). U ovoj pravnoj stvari prijava tražbine koju je tužitelj podnio u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom datirana je 3. srpnja 2019., čime je prema odredbi članka 241. ZOO-a došlo do prekida zastare. Uzimajući u obzir da se u ovom slučaju ima primijeniti trogodišnji zastarni rok, ocjena je suda da bi sva pojedina (mjesečna) plaćanja mirovine izvršena prije 3. srpnja 2016., bila u zastari, s obzirom da zastara nastupa kad istekne posljednji dan zakonom određenog vremena (članak 216. ZOO-a). S obzirom na to da se najstarije potraživanje tužitelja po osnovi isplaćene invalidske

mirovine Adrović Ismetu odnosi na razdoblje od 1. listopada 2016. pa nadalje, ocjena je ovog suda da potraživanje tužitelja nije u zastari.

12. Svjedok Hajrudin Merdžić, zaposlen na radnom mjestu dizaličara kod pravnog prednika tuženika te očevidac predmetnog štetnog događaja, je prilikom saslušanja u bitnome naveo kako se u trenutku štetnog događaja nalazio na dizalici na visini od 6-7 m u odnosu na to gdje je stajao gospodnik Ismet Adrović. Braga koja je udarila Ismeta pala je sa poluge na kojoj se nalazilo više braga. Brage su bile debljine od 5-6 cm te duljine 4-5 m. Prema njegovom saznanju prilikom spuštanja poluge jedna od tih braga koja je stajala na polugi je ispala sa poluge i udarila Ismeta Adrovića u predjelu čela i ramena. Misli da se Ismet Adrović nije mogao skloniti od pada brage s obzirom da su na mjestu gdje se nalazio bile različite palete s teretom. Prema njegovim saznanjima na njegovom radnom mjestu, kao i na radnom mjestu Ismeta Adrovića (vezač tereta), morali su nositi zaštitne kacige a ukoliko nisu nosili kacigu njihov poslodavac je plaćao kaznu a oni su bili sankcionirani na način da nisu dobili stimulaciju na plaću. Gospodin Ismet Adrović je prilikom štetnog događaja nosio zaštitnu kacigu. Kada nisu nosili kacigu njihov nadređeni ih je upozoravao da ih stave. Od zaštitne odjeće nosili su zaštitne cipele sa željeznom kapom, radno odijelo i zaštitne rukavice. On i gospodin Ismet su bili osposobljeni za rad na siguran način i bili su zdravstveno sposobni. Ne zna je li inspektor zaštite na radu za štetni događaj bio na licu mjesta. Ne zna da li je njihov nadređeni bio na licu mjesta u trenutku nastanka štetnog događaja te ne zna da li je njihov nadređeni bio upoznat sa načinom na koji su oni skidali brage sa dizalice koje su se koristile za teški teret jer su to obavljali rjeđe nego neke druge radne zadatke a niti mu je poznato da li ih je ikada vidio da brage skidaju na opisani način. Sud je prihvatio iskaz svjedoka Hajrudina Merdžića kao vjerodostojan, osim u dijelu gdje je isti naveo da je Ismet Adrović nosio zaštitnu kacigu, s obzirom da taj dio iskaza nije u skladu sa iskazima drugih saslušanih svjedoka i drugim materijalnim dokazima u spisu.

13. Svjedok Ismet Adrović, osiguranik tužitelja, je prilikom saslušanja u bitnome naveo kako je u vrijeme štetnog događaja bio zaposlen na radnom mjestu vezač tereta za složene poslove, na je tom radnom mjestu prije predmetne ozljede radio oko 15-20 godina. Štetni događaj se dogodio kad su skidali brage (čelična užad debljine 5-6 cm) sa dizalice. Skidanje braga sa kuka je u pravilu bio radni zadatak dizaličara. Prilikom štetnog događaja on je skidao brage sa kuke koja je bila spuštена gotovo do dna postolja, međutim prije nego što je uspio prebaciti brage sa jedne strane kuke na dno postolja, ta braga se nekako sama skinula i udarila ga po čelu iznad lijevog oka. On je uobičajeno stavljao brage na dizalicu te je kontrolirao da li je teret koji se stavlja na dizalicu siguran za prenošenje. Bio je osposobljen za rad na siguran način te je bio i zdravstveno osposobljen za poslove vezača tereta za složene poslove. Toga dana je nosio čelične cipele, radno odijelo i rukavice, a na raspolaganju su imali i čepove za uši kao zaštitu od buke, što su nosili po potrebi. U trenutku štetnog događaja nije imao čepove za uši, zaštitnu kacigu prilikom štetnog događaja nije nosio, međutim istu nije nikada ni zadužio. U tom proizvodnom dijelu nitko od radnika nije nosio kacigu. Ne zna da li je trebao nositi kacigu a niti im je itko na tu njihovu eventualnu dužnost upozoravao. Neposredni rukovoditelj koji je u trenutku štetnog događaja, ali i neko vrijeme prije štetnog događaja, bio prisutan neposredno kraj njega bio je Boris Jurašić, on mu je toga jutra dao radni zadatak. Ne zna da li je inspektor zaštite na radu bio na licu mjesta. Ne zna da li je sukladno Pravilima o dizalicama i pravilima o vezivanju tereta prilikom stavljanja i skidanja braga trebao nositi zaštitnu kacigu.

13.1. Tuženik je osporio iskaz svjedoka Ismeta Adrovića da radnicima ne bi bilo naređeno korištenje kaciga s obzirom da suprotno proizlazi iz prijave ozljede na radu, kao i iskaza svjedoka Hajrudina Merdžića. Takav prigovor tuženika je osnovan, pa je iskaz svjedoka Ismeta Adrovića prihvaćen kao vjerodostojan, osim u dijelu u kojem je isti naveo da ne zna da li je trebao nositi kacigu te kako ne zna je li radnicima ikada itko ukazao na tu njihovu dužnost.

14. Ivica Čakarić i Boris Jurešić, predloženi kao svjedoci u ovom postupku, su preminuli, a što proizlazi iz povratnice za svjedoka Ivicu Čakarića, na listu 185 spisa te iz obavijesti punomoćnice po zaposlenju tužitelja, na listu 182 spisa, za svjedoka Borisa Jurešića. S obzirom na to da stranke nisu bile suglasne da se pročitaju njihovi iskazi dani u predmetu Općinskog suda u Puli – Pola poslovni broj P-2383/99, saslušanje svjedoka Ivica Čakarića i Borisa Jurešića, nije moglo biti provedeno.

15. Uz suglasnost stranaka, pročitan je iskaz svjedoka Slavka Dojića dan u predmetu poslovni broj P-2383/99, koji se vodio kod Općinskog suda u Puli – Pola. Iz iskaza kojeg je svjedok Slavko Doić, referent zaštite na radu kod tuženika u vrijeme nastanka štetnog događaja, dao u predmetu poslovni broj P-2383/99, u bitnome proizlazi kako je on obrađivao prijavu ozljedi na radu i on ju je pisao po kazivanju svjedoka očevidaca i rukovoditelja. Na očevid nije izlazio. U točki 16. opisao je trag i opis povrede, a misli da se osiguranik tužitelja nije smio tamo nalaziti, s obzirom da i pravila o dizalicama u sklopu kojega su i pravila o vezivanju tereta govore točno kako se obavljaju pojedine radnje i operacije. Ta dizalica nije imala osigurač, koji da je postojao bi spriječio izlijetanje brage, no ta dizalica ni tvornički nije imala predviđeni osigurač jer se radi o dizalici starijeg tipa. Pod točkom 19. je upisao da radnik nije koristio zaštitna sredstva po izjavi radnika. Svaki radnik u Uljaniku je bio dužan nositi kacigu ukoliko postoji opasnost da bi mu moglo nešto pasti na glavu. On pri tome nije provjeravao da li je tužitelj imao mogućnost dužiti zaštitnu kacigu. Sud u cijelosti prihvaća iskaz imenovanog svjedoka cijeneći ga logičnim, životnim i uvjerljivim.

16. Na okolnost utvrđenja jesu li provedene sve mjere zaštite na radu, koje su to mjere i da li je neprovođenje tih mjera uzrok povređivanja na radu radnika Ismeta Adrovića u štetnom događaju 25. siječnja 1999., provedeno je vještačenje po vještaku zaštite na radu Zlatku Periću.

16.1. Vještak zaštite na radu Zlatko Perić je u svom nalazu i mišljenju od 13. svibnja 2021. naveo kako je nesporna činjenica da je radnik doživio ozljedu na radu na svom radnom mjestu. Naveo je kako se može zaključiti da poslodavac Uljanik strojogradnja d.d. nije u potpunosti utvrdio niti proveo sve mjere sigurnosti za svoje radnike kako ne bi došlo do štetnih posljedica kao u ovom slučaju, tj. poslodavac nije poduzimao potrebne preventivne mjere radi sprječavanja štetnih događaja. Razlozi za to su činjenice proizišle iz ovog slučaja koje ukazuju da poslodavac nije osigurao osobno zaštitno sredstvo za zaštitu glave, tj. zaštitnu kacigu za radnike koji obavljaju poslove na radnim mjestima sa visokim rizikom od nastajanja ozljeda na radu. Ukoliko poslodavac radniku osigura osobno zaštitno sredstvo dužan je kontrolirati, nadzirati i upozoriti radnika na obvezno korištenje osobnih zaštitnih sredstva te zabraniti rad radniku koji ne koristi osobno zaštitno sredstvo. Kuka na dizalici temeljem važećih propisa mora imati zaštitni osigurač koji sprječava nekontrolirano izlijetanje pasice, brage i sl. iz otvora kuke. Bez obzira na starost i tip dizalice i opreme za podizanje poslodavac je bio dužan zamijeniti kuku ili ugraditi zaštitni osigurač kako bi se spriječile

ovakve i slične situacije. Poslodavac je bio dužan provesti navedene mjere tj. osigurati svim radnicima koji rade na visoko rizičnim poslovima zaštitne kacige te zaštitni osigurač na kuki dizalice. Ozlijeđeni radnik svojim postupcima ni na koji način nije utjecao na izlijetanje pasice iz otvora kuke. Da je poslodavac primijenio prethodno navedene mjere sigurnosti vjerojatnost nastanka ovakvog događaja bila bi nikakva ili minimalna.

16.2. Prilikom usmenog iznošenja nalaza i mišljenja vještak Zlatko Perić je naveo kako ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja od 13. svibnja 2021., a u odnosu na primjedbe istaknute od strane tuženika, naveo je kako je tuženik, prema pravilniku o tehničkim normativima za dizalice, bio dužan osigurati osigurač na samoj kuki koji služi da ne bi došlo do ispadanja sajle ili dijela koji služi za zahvaćanje tereta sa same kuke. Prilikom ispitivanja same dizalice o njezinoj ispravnosti, dizalica koja nema taj osigurač ne bi mogla dobiti uvjerenje o ispravnosti sve dokle ne dobije predmetni osigurač za osiguranje kuke. U vrijeme štetnog događaja, sukladno tada važećoj zakonskoj regulativi, dizalice su periodički svake dvije godine prolazile ispitivanja ispravnosti slijedom čega dizalica ukoliko nije imala ugrađen osigurač nije mogla biti ni tehnički ispravna, neovisno o njezinim karakteristikama i godini proizvodnje. Prilikom izrade pisanog nalaza i mišljenja koristio se svom dostupnom dokumentacijom u spisu, pa tako i iskazima svjedoka Hajrudina Merdžića i drugih svjedoka koji su iskazivali u ovom postupku. Neposredni rukovoditelj je trebao spriječiti da radnik bude na mjestu na kojem se nalazio u trenutku štetnog događaja. Neovisno o vremenu koje je potrebno da se određeni radni zadatak izvrši, radnici su isti morali izvršiti sukladno pravilima zaštite na radu, tj. na siguran način. Ne postoji njihov doprinos, a to što su radnici bili osposobljeni za rad na siguran način je samo formalan zahtjev kojeg poslodavac mora zadovoljiti. Poslodavac je dužan u svakom trenutku radnike kontrolirati i davati im upute o tome kako će obavljati posao, poslodavac mora kontrolirati svog radnika u svakom proizvodnom procesu. Vjerojatnost nastanka štetnog događaja bi bila minimalna ili gotovo nikakva da se na kuki nalazio osigurač kojeg nije bilo, da su radnici nosili zaštitne kacige, te da je postojao neposredni nadzor rukovoditelja. Što se tiče prijave ozljede na radu, prijavu ozljede na radu ispunjava poslodavac te je prosljeđuje Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje, dakle niti vještak niti inspektor zaštite na radu ili neka treća strana ne ispunjava istu prijavu te kao takva ne može biti objektivna. Vezano za dio iskaza u kojem je svjedok Hajrudin Merdžić naveo da im je poslodavac dao na raspolaganje zaštitna sredstva naveo je kako nije dovoljno da su ista dana na raspolaganje već je potrebno da poslodavac vrši kontrolu da li se ista koriste prilikom obavljanja radnih zadataka. Prilikom izrade svog nalaza i mišljenja cijenio je dio iskaza svjedoka Hajrudina Merdžića u kojem je svjedok naveo da je poslodavac upozoravao radnike da koriste zaštitnu kacigu. Ukoliko je u procjeni rizika poslodavac predvidio da je radnik za izvršavanje određenog radnog procesa dužan nositi kacigu tada je radnik to isto dužan napraviti. Procjena rizika se ne nalazi u dokumentaciji u spisu.

16.3. Sud takva utvrđenja vještaka Zlatka Perića prihvaća u cijelosti, s obzirom na to da je vještak Zlatko Perić nalaz i mišljenje sastavio objektivno, u skladu sa pravilima znanosti i struke te da je otklonio sve iznesene primjedbe stranaka.

17. Na okolnost utvrđenja okolnosti koje je ozljede osiguranik tužitelja Ismet Adrović zadobio u štetnom događaju 25. siječnja 1999. i da li su te ozljede u uzročno-

posljedičnoj vezi sa utvrđenom profesionalnom nesposobnošću za rad, proveden je dokaz medicinskog vještačenja po vještaku medicine rada Sanji Prpić.

17.1. Vještak medicine rada Sanja Prpić je u svom nalazu i mišljenju od 14. veljače 2022. navela kako su ozljede koje je osiguranik tužitelja Ismet Andrović zadobio u štetnom događaju od 25. siječnja 1999. u uzročno-posljedičnoj vezi s utvrđenom profesionalnom nesposobnošću za rad, ali ta veza je djelomična, odnosno polovična i uzrokuje 50% od utvrđene invalidnosti, odnosno profesionalne nesposobnosti za rad.

17.2. Sud je nalaz i mišljenje vještaka Sanje Prpić prihvatio u cijelosti, s obzirom da je vještak nalaz i mišljenje sačinio u skladu s pravilima znanosti i struke. Sud nije pozivao vještaka Sanju Prpić na usmeno iznošenje nalaza i mišljenja na ročištu, u skladu sa člankom 260. stavkom 1. ZPP-a, budući da su tužitelj i tuženik nisu tražili da se vještak usmeno sasluša na ročištu. Dodatno se ističe i kako sud nije smatrao da je bilo potrebno pojasniti ili razjasniti nalaz i mišljenje, s obzirom da u istom nema nejasnoća.

18. Iz tako provedenog postupka utvrđeno je kako je prilikom nastanka štetnog događaja došlo do propusta poslodavca da osigura sve mjere sigurnosti za svoje radnike kako ne bi došlo do štetnih posljedica, a koje se očituju u tome da poslodavac nije osigurao osobno zaštitno sredstvo za zaštitu glave, odnosno zaštitnu kacigu za radnike koji obavljaju poslove na radnim mjestima sa visokim rizikom od nastajanja ozljede na radu. Kako proizlazi iz suglasnih iskaza Ismeta Adrovića i Slavka Dojčića, kao i iz prijave ozljede na radu, osiguranik tužitelja Ismet Adrović u trenutku nastanka štetnog događaja nije imao zaštitnu kacigu na glavi. No, i da je prilikom nastanka štetnog događaja imao zaštitnu kacigu na glavi, poslodavac bi bio dužan kontrolirati, nadzirati, upozoriti radnika na obvezno korištenje osobnih zaštitnih sredstava, te zabraniti rad radniku koji ne koristi osobno zaštitno sredstvo, a što je u konkretnom slučaju poslodavac propustio osigurati. Nadalje, propust tuženika da osigura sve mjere sigurnosti za svoje radnike na radu se očituje u tome kako je kuka na dizalici morala imati zaštitni osigurač koji sprječava nekontrolirano izlijetanje pasice, brage i slično iz otvora kuke. Bez obzira na starost i tip dizalice i opreme za podizanje, poslodavac je bio dužan zamijeniti kuku ili ugraditi zaštitni osigurač kako bi se spriječile ovakve i slične situacije.

18.1. U odnosu na prigovor tuženika da je osiguranik tužitelja Ismet Adrović isključivo odgovoran za nastanak štetnog događaja, sud istog ocjenjuje neosnovanim, budući da je tijekom postupka utvrđeno kako ozlijeđeni radnik svojim postupcima ni na koji način nije utjecao na izlijetanje pasice iz otvora kuke, odnosno kako je vjerovatnost nastanka štetnog događaja bila minimalna ili gotovo nikakva da se na kuki nalazio osigurač kojeg nije bilo, da su radnici nosili zaštitne kacige, kao i da je postojao neposredni nadzor rukovoditelja, a za koje propuste je isključivo odgovoran poslodavac.

18.2. Dakle, sud je utvrdio kako je poslodavac isključivo odgovoran za nastalu štetu koja je prčinjena osiguraniku tužitelja Ismetu Adroviću, odnosno postoji uzročno-posljedična veza između ozljeda koje je osiguranik tužitelja Ismet Adrović zadobio u štetnom događaju i utvrđene profesionalne nesposobnosti za rad, ali u djelomičnom omjeru, odnosno uzrokuje 50% od utvrđene invalidnosti odnosno profesionalne nesposobnosti za rad, a kako to tužitelj tužbom i potražuje.

19. S obzirom na to da je tuženik osporio izračun kapitalizirane štete sačinjen po tužitelju, na okolnost izračuna visine kapitalizirane štete za invalidsku mirovinu na dan 1. svibnja 2019. koju tužitelj potražuje u ovom postupku za svog osiguranika Ismeta Adrovića, proveden je dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Ingrid Savić.

19.1. Vještak Ingrid Savić je u svom nalazu i mišljenju od 17. listopada 2022. navela kako kapitalizirana šteta za invalidsku mirovinu za osiguranika Adrović Ismeta na dan 1. svibnja 2019. iznosi 257.408,94 kune.

19.2. Sud je nalaz i mišljenje vještaka Ingrid Savić prihvatio u cijelosti, s obzirom da je vještak nalaz i mišljenje sačinio u skladu s pravilima znanosti i struke. Sud nije pozivao vještaka Ingrid Savić na usmeno iznošenje nalaza i mišljenja na ročištu, u skladu sa člankom 260. stavkom 1. ZPP-a, budući da su tužitelj i tuženik nisu tražili da se vještak usmeno sasluša na ročištu. Dodatno se ističe i kako sud nije smatrao da je bilo potrebno pojasniti ili razjasniti nalaz i mišljenje, s obzirom da u istom nema nejasnoća.

20. Tužitelj ostvaruje pravo na naknadu štete na temelju članka 162. stavka 1. ZOMO-a, kojim člankom je propisano da Zavod ima pravo na naknadu šteta od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe. U konkretnom slučaju, tijekom postupka je utvrđeno kako je tuženik, kao poslodavac radnika Ismeta Adrovića, isključivo odgovoran za nastanak štetnog događaja, i to na temelju odredbe članka 5. i 6. Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine" broj 59/96., 94/96.), prema kojima je poslodavac, dakle ovdje tuženik, dužan osigurati zaštitu osobama koje se po bilo kojoj osnovi nalaze u prostorima poslodavca, u smislu određivanja uvjeta i mjera sigurnosti pri obavljanju radnih operacija, pa je poslodavac isključivo odgovoran za nastalu štetu, na temelju članka 102. stavka 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj 38/95., 54/95., 65/95., 102/98.).

21. S obzirom na prethodno navedeno, tužitelj ostvaruje pravo na naknadu štete isplaćenih iznosa invalidske mirovine Ismeta Adrovića, na temelju članka 162. stavka 1. ZOMO-a. Tužitelj ostvaruje pravo na isplatu kapitaliziranog iznosa invalidske mirovine na temelju članka 161. stavka 4. ZOMO-a.

22. S obzirom na sve navedeno, sud je utvrdio kako tužitelj ostvaruje pravo na naknadu štete prema odredbama ZOMO-a, i to u iznosu od 21.775,41 eura / 164.066,84 kune.

23. Odluka o troškovima postupka se temelji na članku 154. stavku 1. ZPP-a i članku 155. ZPP-a.

23.1. S obzirom na to da je tužitelj u cijelosti uspio sa tužbenim zahtjevom, tuženik je dužan naknaditi troškove postupka tužitelju. Tužitelju je priznat kao opravdan sav zatraženi trošak u iznosu od 1.555,18 eura / 11.717,50 kuna koji se odnosi na trošak provođenja financijskog vještačenja u iznosu od 331,81 eura / 2.500,02 kuna, trošak vještačenja po vještaku zaštite na radu u iznosu od 772,11 eura / 5.817,46 kuna, trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 398,17 eura / 3.000,01 kuna, te na ime troškova plaćenih svjedocima u iznosu od 53,09 eura / 400,01 kuna.

23.2. Slijedom navedenog, naloženo je tuženiku naknaditi troškove tužitelju u iznosu od 1.555,18 eura / 11.717,50 kuna, pa je donesena odluka kao u točki II. izreke.

U Pazinu 13. travnja 2023.

Sutkinja
Tijana Licul

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od petnaest dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

1. Tužitelj,
2. Tuženik, po punomoćniku.

Dokument je elektronički potpisan:

DAMIR RABAR

Vrijeme potpisivanja:

13-04-2023

14:08:18

DN
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU
2.5.4.97=#130D49523436353433373332373135
L=PAZIN
S=RABAR
G=DAMIR
CN=DAMIR RABAR

Broj zapisa: **9-30857-83085**

Kontrolni broj: **00746-74b9e-edc05**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DAMIR RABAR, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.